

Ploché střechy

Ploché střechy jsou definovány se sklonem vnějšího povrchu ≤ 5 , podle normy ČSN 73 1901.

Historický vývoj

Ploché střechy se začali realizovat především v oblastech s malými srážkami. Nejstarší ploché střechy jsou známy již v egyptské architektuře z poloviny 3. tisíciletí před Kristem. Také v Evropě mají ploché střechy velkou tradici. V Řecku do 6. a 7. století před Kristem byly chrámy kryté dřevěnými kulatinami, na které byla položena udusaná hlína. V 18. století znovu objevuje asfalt řecký lékař Eirynnius v podobě asfaltové horniny. Začátkem 19. století se začínají objevovat dnešní předchůdci asfaltových pásů. V poslední době prošlo navrhování a provádění plochých střech velkým technickým vývojem kde nastupují nové materiály fólie nebo stěrky (tekuté fólie).

Rozdělení plochých střech:

Jednoplášťové

Střecha, která odděluje chráněné vnitřní prostředí jedním střešním pláštěm.

1. Jednoplášťová střecha větraná

Jedno plášťová střecha, v jejíž skladbě je systém větraných kanálků napojených na vnější ovzduší.

2. Jednoplášťová střecha nevětraná

Jedno plášťová střecha, v jejíž skladbě není systém větraných kanálků.

Dvouplášťové

Střeška která, odděluje chráněné vnitřní prostředí dvěma střešními plášti oddělenými od sebe vzduchovou vrstvou.

1. Dvou plášťová střeška větraná

Dvou plášťová střeška, jejíž vzduchová vrstva je napojena na vnější prostředí.

2. Dvou plášťová střeška nevětraná

Dvou plášťová střeška, jejíž vzduchová vrstva je vůči vnějšímu prostředí uzavřena.

Několikaplášťové

Střeška, která odděluje chráněné vnitřní prostředí několika střešními plášti oddělených od sebe vzduchovou vrstvou.

Třídění střešek z hlediska tvaru střešních ploch:

Rovinné

Zakřivené

Kombinované

Rozdělení střešky z hlediska pochůznosti:

Nepochůzná

Střešky kde je umožněn přístup pouze pro kontrolu stavu konstrukce střešky a její nezbytnou údržbu. Případně pro kontrolu a obsluhu technologického zařízení umístěného na střeše.

Provozní

Střešky využívané pro účely dopravy, rekreace, umístění speciálního technického vybavení. Rozdělují se na pochůzná, pojízdná, zelená (vegetační).

Asfaltové pásy

Asfaltových pásů je mnoho typů, které se liší svými vlastnostmi a specifiky. Aplikace asfaltových pásů se provádí buď za tepla jen na suchý podklad, nebo za studena a to se může provádět jak na suchý tak i vlhký podklad. Většina asfaltových pásů se spojuje a přitavuje na podklad hořákem, který pás udělá přilnavým a dá se tak snadno aplikovat.

Složení asfaltových pásů:

Horní krycí asfaltová vrstva

Vložka

Spodní krycí asfaltová vrstva

Typy asfaltových pásů:

Oxidované

Základním zdrojem pro výrobu asfaltové směsi je poslední frakční destilát ropy, která je upravena chemickým procesem oxidací. Oxidované asfaltové pásy se většinou používají jako separační vrstvy nebo jako pomocné vrstvy v různých skladbách.

Modifikované

Jsou modifikované syntetickým kaučukem, má elastické vlastnosti a dlouhodobě odolává teplotám, které se na plochých střeších vyskytují.

Typy nosné vložky:

Nasákavé

Nenasákavé

Tkanina ze skelných vláken

Sklenné roho

Polyesterové tkaniny

Polyesterové roho

Spražené vložky

Fólie

Hydroizolační fólie jsou určeny pro vytvoření střešních povlakových krytin všech typů budov s plochou nebo šikmou střechou. Výhodný je pro všechna konstrukční řešení střech. Střešní krytina může být kladena na všechny běžné podklady beton, betonové prefabrikáty, dřevo, pěnový polystyrén, polyuretan, polyizokyanurát, minerální desky a asfaltovou krytinu.

Aplikace

Samotná aplikace se provádí svařováním pomocí horkovzdušné hubice. To znamená že pomocí určené definované teploty dojde k samotnému spojení.